

Ratkojakonkari muistelee, osa 6

Muistelukseni siirtyvät nyt 1920-luvulle. Se oli armoitettu SM-ratkontakisojen vuosikymmen. Keskityn tässä osiossa niihin. Niitä järjestettiin 1920-luvulla kaikkiaan kolmensorttisia.

Olen aina pitänyt itseäni nopeana ja tarkkana ratkojana. Yhteenkään kuvaristikon ratkonnan SM-kisaan en kuitenkaan ole osallistunut ratkojana vaan olen ollut kaikissa järjestäjien puolella. Kuitenkin niillä kaikilla on ollut vaikutusta minuun myös ratkojana, olen oppinut muiden ratkomistyyleistä ja kisojen aikana käydyistä monista hedelmällisistä keskusteluista Suomen parhaiden ratkojien kanssa.

Tärkein 1920-luvun kisoista oli sanaristikokseuran ja Ilta-Sanomien yhdessä toteuttama kisa. Se järjestettiin joka toinen vuosi alkaen 1923. Toimin siinä päätuomarina ja loppukilpailupäivän juontajana. Toimin myös koeratkojana eli ratkoin kelloa vastaan jokaisen kilpailuristikon. Pääsin vertaamaan omia ajokiani mestareiden vastaaviin. Yleensä olisin pärjännyt kisassa aika hyvin, tosin minä ratkoin kotona, ainoa jännitystä lisäävä tekijä oli vääjäämätön kulku kellossa, jota vastaan kamppailin.

Loppukilpailupäivän juontajana pääsin tarkkailemaan vapaasti muiden ratkontasuorituksia. Oli mielenkiintoista nähdä, miten parhaat etenivät ratkonnoissaan,

missä kohtaa ratkonta pysähtyi, miten päästiin eteenpäin. Finaaliristikko oli painettu fläppitaulun suuruiseksi eli silloin kaikki paikalla olijat pääsivät tarkkailijoiksi.

Kolmiokirja järjesti katuratkonnan SM-kisoja, joiden kisapaikkana oli Oulun kävelykatu Rotuare. Alkukilpailuja varten kadulle oli tuotu koko joukko pöytiä, joiden ääressä ratkominen tapahtui, loppukilpailukuu-sikko ratkoi esiintymislavalla muiden katsojien keskuudessa. Toimin sielläkin tuomarina, lisäksi käynnistin kummatkin kisat ampuamalla starttipistoolilla ilmaan.

Kolmannet kisat järjesti silloinen Semic Oy. Ne tapahtuivat laivalla ja olivat siksi nimeltään laivaratkonnan SM-kisat. Kisassa oli helppo sarja ja vaikea sarja. Kilpailija sai osallistua jompaan kumpaan. Toimin näissäkin kisoissa tuomarina.

Muistot noista kaikista kisoista ovat hauskat ja mukavat. Kilpailut olivat paikoin erittäin tasaisia. Kaikkien aikana muodostin hyviä yhteistyökumppanuuksia. Opin tuntemaan yhä lisää ratkojia ja ristikkoihmisiä. Vietettiin ikimuistettavia hetkiä ristikkoiden ja ratkonnan äärellä.

Kaikissa kolmissa kisoissa oli mukana paljon samoja henkilöitä. Finalistit olivat kisata toiseen samoja, mitalistitkin löytyivät yleensä samasta pienestä joukosta. Mestarit ovat mestareita kisasta riippumatta.

2000-luvulla kisat vähenivät. Enää on jäljellä ristikkokseuran toteuttama, mutta se onneksi jatkaa vielä. Ensi vuonna kisataan jälleen.

Antti Skyttä

antti.skytta@ristikkoakatemia.fi

Lähetäkää ristikkoihmisia kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi